

Patrick Garcia VOCAL DE RD I CAP DE LLISTA A LES ELECCIONS DEL 2005

«Si alguna de les noves opcions és bona per al país, RD hi serà»

►► Obert al pacte ► Garcia, durant l'entrevista amb EL PERIÒDIC, al seu despatx professional.

IAGO ANDREU*
ESCALDES-ENGORDANY

Després d'haver estat conseller general per l'extingit Partit Democràtic a la legislatura 2001-2005 i d'haver-se quedat a les portes de la Casa de la Vall com a cap de la llista nacional de Renovació Democràtica durant aquesta legislatura, Patrick Garcia afronta el futur convençut de la necessitat d'un partit frontista que obligui els dos grans a acceptar el consens i els pactes d'Estat que Andorra necessita.

–Si comparem la situació política de fa quatre anys amb la d'ara, ¿com valora l'actual?

–La situació política està canviant bastant, sobretot últimament. Hi ha molts moviments i un desgast molt gran del Partit Liberal, fins i tot més gran que en les últimes eleccions. CDA i S21 també tenen un gran desgast pel suport incondicional que fins fa poc han estat donant al Govern. El PS té la mateixa manera de fer oposició de sempre i el fet que nosaltres abandonéssim l'Alternativa fa que no hi hagi una alternativa real. El que hi

ha són dos grans partits i tot un grup de partits petits on RD s'hi ha d'incloure.

–¿Va ser bona la decisió de trencar amb el PS vista sis mesos després?

–Vam fer el que havíem de fer. Si vam marxar d'allà era perquè l'Alternativa no feia el que havia de fer. Per exemple, l'Alternativa hi era quan la formaven el GUPi, RD i el PS i ningú anomenava el grup parlamentari com el grup de l'Alternativa, sinó socialdemòcrata. Ara que hem marxat es fan dir l'Alternativa i això és incongruent.

–¿Quin futur té RD ara per ara: ¿anar en solitari o buscar acords?

–Des del moment en què vam deixar l'Alternativa ja vam dir que ens preparàvem per anar sols. Ara ja ho tenim pràcticament tot tancat. De l'únic que no s'ha parlat és de noms, perquè no ens ha interessat mai, perquè els que estem a RD no hi som per ocupar cap càrrec i així ho hem demostrat. A partir d'aquí, estem oberts a parlar amb tothom. No som persones radicals, malgrat que jo faci articles de denúncia contun-

dents; els faig perquè ningú s'atreveix a fer-los. El meu tarannà, i el de RD, tendeix al consens.

–¿RD podria trobar el seu lloc en alguna de les noves vies polítiques?

–Si hi ha una bona opció, des del punt de vista del país, hi serem. Si no la considerem bona per al país, no hi serem. Preferim ser diferents, perquè no volem que la gent ens catalogui com a tots per igual. Ja tenim dos partits grans que fan exactament el mateix, diguin el que diguin, els uns a l'Administració general i els altres, als comuns. Avui he llegit que a Encamp continuen ampliant l'Administració, quan tothom parla de reduir despeses. Al final acabarem agafant mania als funcionaris per culpa de polítics que no fan la seva feina i això s'ha d'acabar.

–¿Aquesta hipotètica bona opció de què parla podria haver estat la plataforma Cinca?

–Si no vaig entendre malament la plataforma de Jordi Cinca, que em semblava una molt bona opció perquè reunia tota una sèrie de gent que tenia ganes de treballar per a

Andorra, buscava forjar un gran consens davant de les opcions que hi ha actualment, massa enfrontades. Ja fa anys que dic que Andorra necessita pactes d'Estat per a tots una sèrie de coses i aquesta legislatura, de pactes, n'hi ha hagut pocs. Perquè això sigui possible calen cares noves, cosa difícil, perquè fent política hi ha la gent que hi ha. Si nosaltres volem ser diferents és per animar a fer política a una gent que n'està apartada, però que té ganes de treballar per al país i no només per arreglar-se l'hort de casa.

–L'últim moviment de què tenim notícia és el d'Enric Tarrado, Vicenç Mateu i altres. ¿Seria una bona opció per a RD?

–Això és el CDA i potser des del seu punt de vista la plataforma encapçalada per Cinca era massa moderada,

es construeix anant a buscar els diners allà on són i ara hi ha gent que no paga i la Constitució és molt clara en això: tothom ha de pagar en funció de les possibilitats.

–Aquests principis fiscals són com els de la proposta del PS...

–Però és que la proposta del PS és la de l'Alternativa i la vam treballar conjuntament. Els socialdemòcrates tenien una proposta més dura. El fet que nosaltres fòssim a l'Alternativa va fer que suavitessin el seu sistema fiscal.

–També el PLA parla de simplificar el sistema...

–Sí, però no ho han fet i han tingut anys per fer-ho. De promeses electorals, en veurem moltes. El problema no és el model dels uns i dels altres, sinó trobar el consens, perquè quan es posen a parlar, no parlen, no s'escolten. Fa falta gent moderadora. El país no necessita un partit fort que governi, tal com diuen els dos grans. Cal una força que obligui els dos grans a pactar. Perquè els dos grans ja sabem el que volem: un, seguir amb un sistema que ja coneixem i l'altre només parla d'Europa. Andorra ha d'estar a Europa amb les seves particularitats: si ens uniformitzem, estem morts. D'altra banda, els liberals només pensen en un sector, el financer, que funciona molt bé, però no es pot estar ajudant sempre al sector especulatiu i mai al sector productiu.

–¿L'escull per normalitzar la situació fiscal d'Andorra a escala internacional és el sistema financer?

–No, això és mentida. No ens costaria res sortir de la llista de paradisos fiscals, jo no sé quins interessos hi ha per no sortir-ne. A Suïssa, els no residents que entren diners, paguen uns diners a l'Estat i no els recuperen mai. Aquí entren els diners i no paguen i, a més, muntem un sistema de doble imposició per a persones físiques i no jurídiques. A Europa encara deuen estar rient, perquè només paguen les persones físiques i els grans capitals que tenim aquí són de persones jurídiques, de societats. Això és una manca de voluntat política.

–Aquest tercer partit que obligui al consens, ¿per quin dels grans s'hauria de decantar?

–El partit que guanyi, ni que sigui en minoria, ha de governar.

–¿I això vol dir qui tingui més vots o qui tingui més consellers?

–Guanya qui té més consellers perquè el sistema és el que és. Aquest és el problema que tenim els partits petits, perquè si el sistema fos com és a tot arreu, a les últimes eleccions nosaltres hauríem obtingut un altre conseller. Nosaltres hem proposat un nou sistema electoral, que la gent no ha entès, basant-nos en l'actual Constitució. Jo sóc partidari de tenir una llista nacional única i proporcional de 28 consellers, però per fer això cal modificar la Constitució. Vam proposar un sistema intermig perquè penssem que el país no està preparat per a la llista única. ■

*iandreu@andorra.elperiodico.com

EQUIDISTÀNCIA

«Els dos partits grans fan exactament el mateix: els uns a l'Administració general i els altres, als comuns»

LA QUARTA VIA

«La plataforma Cinca era una molt bona opció perquè reunia gent amb ganes de treballar per al país i buscava consens»

VIA MATEU-TARRADO

«Tinc bona relació amb les persones, però no és una qüestió d'amistat, sinó d'actitud política i de programes»

massa propra al centreesquerra, unes coordenades que per a mi ja no existeixen, perquè avui el que cal fer és política realista i aquest país podria ser un exemple de capitalisme moderat on tothom estigués bé.

–Per tant, l'opció on RD es podria sentir còmode no és aquesta.

–Amb els noms que es diu que formen part d'aquesta opció tinc una bona relació, però no és una qüestió d'amistat, sinó de programes i d'actitud política.

–¿Quins requisits hauria de tenir la bona opció per a RD?

–El país necessita canvis, però no necessita que ens absorbeixi Europa, com pretenen alguns, ni tampoc tenir un sistema impositiu complicat, tal com el que estan fent els altres. Necessitem un sistema fiscal simplificat, amb un impost tipus IVA indirecte i una sèrie d'impostos directes que, ara per ara, no tenim. En aquests moments hi ha gent que no paga impostos: és evident que el treballador que guanya pocs diners no ha de pagar, o, si paga, després ha de tenir unes ajudes. La qualitat de vida